

Jorritsma-Lebbink

Minister **Jorritsma-Lebbink**: Ik sluit geen contracten.

De heer **Van den Akker** (CDA): Ik stel de vraag vanuit de zorg dat er behoorlijke schadeclaims kunnen ontstaan, met name voor de grootverbruikers.

Minister **Jorritsma-Lebbink**: Hoezo?

De heer **Van den Akker** (CDA): Zij gaan toch een contract aan met het buitenland? Dan wordt er toch gezegd dat men wel die hoeveelheid moet afnemen. Dan zeggen zij: dat kan niet op het net. Zo kunnen er spanningen ontstaan.

Minister **Jorritsma-Lebbink**: Ik heb net verteld hoe het gaat. Ik ga ervan uit dat iemand weet dat hij een transportmiddel moet hebben als hij iets koopt. Ik ga ervan uit dat er geen andere contracten zijn gesloten dan die werkelijk getransporteerd kunnen worden. Dat lijkt mij heel logisch. Je koopt geen kaartje voor de bus als er op de gewenste tijd geen bus rijdt. Zo simpel is het wel. Het gaat natuurlijk over tijden. Dit moeten zij wel netjes regelen, maar dat moeten producenten ook. Nogmaals, ik ga ervan uit dat dit gewoon niet kan.

Dan kom ik bij het amendement op stuk nr. 29 van de heer Van Walsem en het amendement op stuk nr. 35 van mevrouw Voûte en de heer Crone. De strekking van het amendement op stuk nr. 29 is dat de DTE uitgebreid regels moet maken voor de reservering van de transportcapaciteit. Nogmaals, het is jammer dat de heer Van Walsem bij de voorbereiding even in het buitenland was, want misschien hadden er gezamenlijk amendementen kunnen worden ingediend.

Ik denk dat het amendement van mevrouw Voûte en de heer Crone gemakkelijker en beter is. De strekking daarvan is dat de DTE op aanvraag reservering van transportcapaciteit kan toestaan. Ik denk dat dit een eenvoudig en flexibel systeem is. Het geeft ook een effectieve regeling voor bijvoorbeeld de elektriciteitsbeurs. In antwoord op de vraag van de heer Van den Akker heb ik al gezegd dat er voor de bestaande internationale contracten capaciteit beschikbaar moet zijn. De elektriciteitsrichtlijn doorkruist niet al bestaand internationaal stroomverkeer. Ik denk dat het amendement van de heer Van Walsem erg veel

regulering met zich brengt. Ik vraag hem dan ook of hij zich wil aansluiten bij de opvatting die is verwoord in het amendement van mevrouw Voûte en de heer Crone.

Dan kom ik bij het amendement op stuk nr. 56, dat een aanvulling is op het amendement op stuk nr. 35 van de heer Van den Akker. De strekking daarvan is om het beroep bij het College van beroep voor het bedrijfsleven open te stellen voor besluiten van de directeur over de vaststelling van regels voor de verdeling van de capaciteit. Ik ben het eens met de heer Van den Akker dat het van belang is dat tegen een dergelijk zwaarwichtig besluit beroep bij het CBB kan worden ingesteld. Anders dan door de heer Van den Akker betoogd, gaat het hier niet om een algemeen verbindend voorschrift. Die mogelijkheid is er ook nu al, dus ik zie geen reden om een uitzondering op de AWB te maken. Mijns inziens is het amendement echt overbodig. Beroep bij het CBB voor dit soort besluiten op grond van de AWB is al mogelijk en daarom wil ik het amendement ontraden.

Dan kom ik bij het gewijzigde amendement op stuk nr. 42 van de heer Van den Akker. De strekking hiervan is dat de DTE besluiten over de reservering van capaciteit moet publiceren. Dat lijkt mij een goed amendement. Het houdt ook rekening met het belang van derden. Daar heb ik geen bezwaar tegen.

Het amendement op stuk nr. 22 van de heer Van den Akker heeft als strekking dat de landelijke netbeheerder een calamiteitenplan moet opstellen. In feite is dit niet meer dan een explicitering van de taken van de netbeheerder, zoals in artikel 16 geformuleerd. Het calamiteitenplan is een onderdeel van de netbeheersvoorwaarden ingevolge artikel 26e, lid 1. Ik heb hier geen bezwaar tegen.

Voorzitter! Ik ben nu aanbeland bij het volgende onderwerp, maar het is misschien beter om dat na de pauze te doen.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.50 uur tot 13.35 uur geschorst.

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

De **voorzitter**: De ingekomen

stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, wetsvoorstel 23959 (Wijziging geneesmiddelenvoorziening) van de agenda af te voeren.

Ik stel voor, te behandelen in de week van 30 en 31 maart en 1 april:
- het wetsvoorstel Wijziging van artikel 107 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg alsmede toevoeging van een artikel 107a (26371).

Ik heb de Kamer gisteren laten weten dat ik heden het voorstel zou doen aanstonds te behandelen de brief van het Presidium inzake de instelling van een tijdelijke commissie besluitvorming uitzendingen (26454). Mij is gebleken dat er bij enkele fracties behoefte is aan wat meer tijd voor voorbereiding en daarom stel ik voor, dit onderwerp voor de volgende week te agenderen.

Aangezien voor de stukken, gedrukt onder de nummers 26372, 26388, 26392, 26393 (R1629), 26405 (R1630), 26406 (R1631), 26408 (R1632) en 26409 (R1633), de termijnen zijn verstreken, stel ik voor dat wat deze Kamer betreft, de daarbij ter stilzwijgende goedkeuring overgelegde stukken zijn goedgekeurd.

Ik stel voor, deze stukken voor kennisgeving aan te nemen.

Aangezien voor de stukken 26328, 26378, 26379, 26380 en 26390 de termijnen zijn verstreken, stel ik voor, deze stukken voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Rietkerk.

De heer **Rietkerk** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Nederland moet veiliger. Daaraan heeft minister

Voorzitter

Peper zijn lot verbonden. Daarop wil hij ook beoordeeld worden. De politie vervult een centrale rol bij het veiliger maken van Nederland. Naast de kwaliteit van de politie is de politiesterke van groot belang. Voor de politieke beoordeling van de politiesterke heeft de Kamer cijfers nodig. Hierom is meer dan eens gevraagd: met mondelinge vragen in november 1998, bij de behandeling van de politiebegroting in december 1998, bij het debat over de politie-CAO in februari 1999 en van januari 1999 tot nu via de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Helaas komt minister Peper zijn toezeggingen niet na. De CDA-fractie vindt dat de minister de Kamer serieus moet nemen. Aangezien de Kamer maandag een hoorzitting met het maatschappelijke veld houdt over het beleid voor de politie en kort daarna overleg voert met minister Peper, vragen wij voor maandag aanstaande een brief met antwoorden op de volgende vragen.

De voorzitter: Mijnheer Rietkerk, dit kan niet. Als u het op deze manier wilt regelen, had u dat in de procedurevergadering van de vaste commissie moeten doen. U kunt geen inhoudelijke vragen stellen bij de regeling. U kunt in algemene bewoordingen aangeven waarom u nadere informatie nodig hebt. Nu stelt u mondeling schriftelijke vragen. U had schriftelijke vragen kunnen stellen met het verzoek die bij uitzondering voor maandag te beantwoorden, of u had dat in de vaste commissie moeten doen zodat iedereen dat verzoek kon steunen. Zoals u het nu wilt, kan het niet. U moet kiezen uit die twee mogelijkheden. U kunt de voorzitter van de vaste commissie vragen nog heden een extra procedurevergadering uit te schrijven, of u kunt schriftelijke vragen stellen voor directe beantwoording.

De heer Rietkerk (CDA): Wij hebben in de procedurevergadering afgesproken dat wij tot vandaag zouden wachten voordat de minister alsnog mondeling via de voorzitter het signaal zou krijgen dat wij echt de informatie nodig hebben waarom wij een aantal keren gevraagd hebben. Omdat de regeling het laatste moment is om ernaar te vragen, kies ik deze weg.

De voorzitter: Dit is niet het laatste moment. Nogmaals: het zijn óf schriftelijke vragen van u óf vragen van de commissie. Als de termijn tot vandaag is, neem ik aan dat procedureel de vaste commissie daarop reageert. Ik zie de voorzitter van de vaste commissie, de heer De Cloe, al naar de microfoon komen.

De heer De Cloe (PvdA): Af en toe lokt u dat uit, maar ik reageer met graagte.

In de commissie hebben wij inderdaad meer dan een keer afgesproken dat wij van de minister op een aantal terreinen nadere informatie willen hebben. Dat betrof zowel het beleidsplan politie als – daar doelt de heer Rietkerk nu vooral op – de CAO en de sterkteproblematiek. Aan de betrokkene is verschillende keren, zowel schriftelijk als mondeling, gevraagd om die informatie boven water te krijgen. Het overleg zal plaatsvinden op 12 april. Hoewel wij er telkens op moeten aandringen, gaan wij er dus van uit dat wij die informatie voor 12 april zullen krijgen. Hetzelfde was aan de hand met de informatie op dat ene punt: op 7 april zou er een algemeen overleg zijn, maar dat gaat niet door omdat die informatie er niet op korte termijn zal zijn. Dat punt voegen wij daarom toe aan het overleg van 12 april. Dat is de verantwoordelijkheid van de minister. Hij heeft nog steeds een beetje de kans, maar ook ik vind dat wij als commissie wel erg lang moeten vragen waar die informatie blijft.

De voorzitter: Dat lijkt mij op zich nuttige informatie, maar het komt niet helemaal overeen met de vraagstelling van de heer Rietkerk.

De heer De Cloe (PvdA): De heer Rietkerk heeft gezegd dat wij die informatie hebben gevraagd. Ik kan melden dat wij inderdaad nog geen antwoord hebben gekregen. Dan moeten wij bij elkaar komen of wij moeten de minister hierheen halen en hem vragen waar die informatie blijft.

De voorzitter: Moet de vaste commissie, als zij gezegd heeft dat die informatie al voor 1 maart binnen had moeten zijn – dat hoor ik van de heer Rietkerk – dan niet desnoods een spoedprocedure uitschrijven om de minister nog eens daarom te

verzoeken? Misschien doen wij nu erg lang hierover.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, zodat de minister van Binnenlandse Zaken in ieder geval weet waar hij aan toe is. Als de heer Rietkerk nadere inhoudelijke vragen wil stellen, lijkt het mij het verstandigst dat hij dat vanmiddag doet; wij zullen er dan voor zorgen dat ook die vragen zo snel mogelijk worden doorgeleid naar het departement.

Overeenkomstig het voorstel van de voorzitter wordt besloten.

De voorzitter: Het woord is aan de heer Harrewijn.

De heer Harrewijn (GroenLinks): Voorzitter! Ik vraag het kabinet om een reactie op de cijfers die het CBS naar buiten heeft gebracht over de inkomensontwikkeling tussen 1977 en 1997. Daaruit blijkt dat de uitkeringen een kwart minder waard geworden zijn, terwijl de lonen in die periode gemiddeld 2% en de pensioenen zelfs 11% meer waard geworden zijn. Ik verzoek het kabinet de Kamer een brief te sturen met een reactie op die gegevens: hoe moeten wij die gegevens verstaan en wat moeten wij ermee?

De voorzitter: Het wordt heel vervelend, maar ook in dit geval is het gebruikelijk dat, als men dat wil, sowieso een reactie van het kabinet op de cijfers wordt gevraagd. Vervolgens kun je daar in de Kamer plenair of in de vaste commissie over discussiëren. Dit soort dingen hoort echt in de vaste commissie thuis, maar als niemand er bezwaar tegen heeft, ben ik bereid om dit gedeelte van het stenogram door te geleiden naar het kabinet.

De heer De Wit (SP): Ik heb daar geen bezwaar tegen. Ik steun zelfs het verzoek en vraag het kabinet om speciale aandacht voor de periode van 1994 tot 1997 en om een reactie op dat punt.

De voorzitter: Ik denk dat de heer Harrewijn er geen bezwaar tegen heeft om dat eraan toe te voegen.

De heer Harrewijn (GroenLinks): Dat klopt.

De voorzitter: Dan stel ik voor, het

Voorzitter

stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer De Wit.

De heer **De Wit** (SP): Mevrouw de voorzitter! De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft gisteren gesproken over de ombuigingsplannen van het kabinet op het terrein van de Werkloosheidswet. Ik verzoek u het verslag van dat algemeen overleg op de agenda van de Kamer te plaatsen, zodat er ruimte is voor een nader debat.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat u daarbij aan volgende week denkt.

De heer **De Wit** (SP): Ja.

De **voorzitter**: Ik zal daar later een voorstel over doen.

Het woord is aan mevrouw Van Ardenne-van der Hoeven.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Voorzitter! Ik kom even terug op het terugnemen van de brief van de vaste commissie voor Defensie over de tijdelijke commissie. Heb ik goed begrepen dat u voornemens bent om die brief volgende week te agenderen?

De **voorzitter**: Mevrouw Van Ardenne, dat is een groot misverstand. Ik heb niets teruggenomen.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): De brief is voorlopig van de agenda afgevoerd.

De **voorzitter**: Nee, de brief is toegevoegd aan de agenda van volgende week, met hetzelfde voorstel.

Mevrouw **Van Ardenne-van der Hoeven** (CDA): Dat is fantastisch. Ik wil u vragen om er dan bij de agendering rekening mee te houden dat mijn fractie met de collega's wil debatteren over de inhoud van de brief en een motie wil indienen.

De **voorzitter**: Dat was mij bekend. Ik heb alleen de namen van de fracties niet genoemd. Ik heb gezegd dat enkele fracties hebben verzocht om het volgende week te behandelen. Dat zullen wij dus zo doen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Elektriciteitswet 1998 ten behoeve van het stellen van nadere regels ten aanzien van het netbeheer en de levering van elektriciteit aan beschermde afnemers (26303)**, en van:

- de motie-Crone c.s. over het verhandelen van certificaten voor duurzame energieproductie (26303, nr. 55).

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Minister Jorritsma-Lebbink:

Mevrouw de voorzitter! Ik heb aan het begin van deze termijn uitleg gegeven over een aantal afkortingen, omdat daar gisteravond enige problemen over waren ontstaan. Ik zal dat niet herhalen, dus ik verval nu af en toe in het noemen van afkortingen, maar waar mogelijk, en als de voorzitter er prijs op stelt, zal ik komen met een uitleg van die afkorting.

Ik begin met de NMC-kosten, de niet-marktconforme kosten, en het aandeelhouderschap van het landelijk net. Ten slotte komt daarbij natuurlijk ook de oordeelsvorming inzake de privatisering in relatie tot UNA aan de orde. We hebben vorige week al uitgebreid stilgestaan bij dit onderwerp tijdens het wetgevingsoverleg. Een aantal Kamerleden sprak toen over de vermeende onduidelijkheid over de omvang. Er worden bedragen genoemd in de orde van grootte van 2 tot 8 mld., alsof dat vaststaande bedragen zijn. Ik wil daar nu niet verder over speculeren, want alles is afhankelijk van de prijsontwikkeling. Ik heb in mijn brief van 18 december 1998, waarover wij ook een algemeen overleg hebben gehad, aangegeven dat de omvang van de NMC-kosten afhankelijk is van de ontwikkeling van de marktprijs van elektriciteit.

De heer Van Dijke vroeg hoe reëel het is om de productiebedrijven inclusief bakstenen te verkopen. Ook de heer Van den Akker suggereerde deze oplossing. Dan moet ik voor de duidelijkheid zeggen dat ik geen eigenaar van de bedrijven ben. Het is dus ook niet aan mij. Wel vind ik dat er geen oneigenlijke verrijking mag plaatsvinden. Ik kom daar zo dadelijk

op terug, mede naar aanleiding van het splinternieuwe amendement van mevrouw Voûte op stuk nr. 60. Daarover is naar aanleiding van een aantal recente ontwikkelingen een aantal amendementen ingediend. De algemene strekking daarvan is dat de Kamer de draagkracht van de bedrijven relevant vindt voor de definitieve uitspraak over de omvang van de tariefvoeslag voor de NMC-kosten. Dat hebben in feite alle leden gezegd.

De heer **Van den Akker** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Ik heb niet zo'n uitspraak gedaan. Ik heb bij amendement voorgesteld om de bedrijven te verkopen met de bakstenen erin. De minister heeft gezegd dat zij niet over de bedrijven gaat en dat zij die bakstenen ook niet verplicht kan opleggen. De minister laat de bakstenen weg waar het ons met name om gaat: de leveringscontracten en de Noorse kabel. Zij zegt dat zij zich beperkt tot de bakstenen zoals die in de Elektriciteitswet van 1998 zijn vermeld, namelijk de stadsverwarmingsprojecten voor 1,6 mld. en de kolenvergassingsinstallatie in Buggenum voor 0,5 mld. Dat is bij elkaar 2,1 mld. Die andere blijven gewoon zitten waar ze zitten. Dan hoeft de minister helemaal geen moeilijke juridische escapades uit te halen. Zij neemt ze gewoon niet over.

Minister Jorritsma-Lebbink: De heer Van den Akker gaat uit van het principe dat het niet uitmaakt wat er gebeurt met die bedrijven. Het interesseert hem of ze kapot gaan of niet. Ze moeten zich er maar mee redden. Ik respecteer dat standpunt ook, maar ik ben het er niet mee eens, maar daar kom ik dadelijk op terug.

Voorzitter! Nu is het verkoopbedrag van UNA hoog, zeer hoog zelfs. Ik heb vorige week ook gezegd dat ik wil kijken welke gevolgen dat heeft voor de draagkracht van de bedrijven. De heer Van den Akker heeft een amendement ingediend, waarin hij stelt dat het alleen maar datgene mag zijn wat ook in het oorspronkelijke zat. Hetzelfde geldt voor het amendement van mevrouw Vos op stuk nr. 47. De heer Van den Akker zegt dus dat het alleen de leveringscontracten met de Noorse kabel, Demkolec en de stadsverwarming mag betreffen. Mevrouw Vos wil de looptijd van de toeslag voor